

“मीठे बच्चे- पवित्र रहने प्रतिज्ञा गर्नु नै सच्चा रक्षा-बन्धन हो, बाबा कल्पमा एकै पटक यो राखी तिमी बच्चाहरूलाई बाँध्नु हुन्छ।”

प्रश्न:- पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्नेहरूलाई पनि योगमा रहने इशारा किन मिल्छ?

उत्तर:- किनकि योगको शक्तिद्वारा नै वायुमण्डललाई शान्त बनाउन सक्छौ। सारा दुनियाँलाई शान्तिको वर्सा दिने उपाय नै योग हो। तिमीले बाबालाई याद गर्छौ- विश्वमा शान्ति फैलाउनको लागि। जति बाबालाई याद गर्छौ त्यति मायाको असर हुँदैन। बाबाको यही आज्ञा छ- बच्चे, अशरीरी भव।

गीत:- भैया मेरे राखी के बंधनको निभाना...

ओम् शान्ति। बेहदका बाबाको बच्चाहरूप्रति आज्ञा छ- अशरीरी भएर रहनु अर्थात् आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर यी कर्मेन्द्रियहरूबाट आफूलाई अलग सम्झ। यो शरीर आधारित छ नै आत्मा माथि। आत्मा अलग भयो भने शरीर कुनै कामको चीज रहँदैन, जसलाई फेरि जलाइन्छ। जब आत्मा निस्कन्छ तब शरीर मुर्दा हुन्छ, फोहर भइहाल्छ। फोहर भयो भने भन्छन् यसलाई जलाइदेऊ। आत्मा बिना यो शरीर कामको हुँदैन। त्यसैले अहम् आत्मा अविनाशी छ। यो शरीर जो पार्ट बजाउनको लागि मिल्छ त्यो विनाशी हो। आत्मा निस्केपछि यो शरीर कुनै कामको रहँदैन। दुर्गन्ध फैलिन्छ। शरीर बिना आत्मा शान्त (साइलेन्स) रहन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ, तिम्रो आत्माको स्वधर्म हो शान्ति। तिमीलाई थाहा छ- हामी आत्मा वास्तवमा परमधामका निवासी हौं। परमपिता परमात्मा पनि त्यहीँ रहनुहुन्छ। जब कुनै दुःख हुन्छ भने बाबालाई याद गर्छन्- मलाई यस दुःखबाट छुटाउनुहोस्। आत्मा नै सुख-दुःखमा आउँछ। धेरै संन्यासी आदि छन् जसले भन्छन्- आत्मा निर्लेप छ तर होइन, आत्मामा नै मैला पर्छ। सच्चा सुनमा खाद परेपछि सुन २४ क्यारेटबाट २२ क्यारेट बन्छ। सच्चा सुनमा खाद राख्छन् तब गहना मुलम्मा बन्छ। आत्मा नै मुख्य हो। आत्माहरूको बाबा हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। उहाँ नै आएर यस समय बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- अब शरीरको भान छोडिदेऊ। म आत्मा हुँ, बाबाको सम्मुख जाँदै छु। हामी हौ पाण्डव। यो हो पाण्डवहरूको योजना। पहिले यादव युरोपवासी फेरि कौरव र यी हुन् पाण्डव। अवश्य भीषण लडाइँ लाग्यो र फेरि जयजयकार भयो। यो राजयोग हो नै नयाँ दुनियाँ स्वर्गको लागि। पाण्डवहरूको जयजयकार भयो, अरू सबै खतम भए। जयजयकार हुन्छ नै सत्ययुगमा।

राखी पर्व भारतवर्षमा मनाइन्छ। राखी बाँध्छन्। अहिले यो कुरा बच्चाहरूलाई थाहा छ- राखी एकै पटक बाँधिन्छ, जो फेरि हामी २१ जन्म पवित्र रहने छौं। अवश्य कलियुग अन्तमा राखी बाँध्नेवाला चाहिन्छ। राखी कसले आएर बाँध्छ? कसले प्रतिज्ञा गराउँछ? स्वयं बाबा अनि जो उहाँका वंशावली ब्राह्मण छन्। सच्चा-सच्चा ब्राह्मण तिमी हौ। ब्राह्मणले नै राखी बाँध्छन्। बहिनीले भाइलाई बाँध्नु- यो पनि झुटो आडम्बर हो। वृद्ध अनुभवीहरूले जान्दछन्- पहिले ब्राह्मणले नै आएर धागोको राखी बाँध्थे। उनीहरू कसैले यस्तो भन्दैनथे- तिमीले पवित्र रहनु पर्छ। पवित्रतालाई उनीहरू जान्दैनन्। त्यसैले यो राखी उत्सव अवश्य संगममा भएको हो। कति वर्ष भयो? ५ हजार वर्ष। अवश्य संगममा बाबाले राखी बाँध्नुभयो फेरि हामी सत्ययुग, त्रेता अन्तसम्म पवित्र रहौं फेरि भक्तिमार्ग देखि यो राखी पर्व सुरु भयो। भन्दछन्- यो उत्सव

२०७५ भाद्र ९ शनिबार २५-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

परम्पराबाट नै मनाउँदै आएका छन्। तर यस्तो त होइन। ५ हजार वर्षमा हामी एकै पटक राखी बाँध्छौ। जब द्वापर देखि पतित बन्छौ तब हरेक वर्ष राखी बाँध्छौ किनकि अपवित्र बन्छौ। जसरी वर्ष-वर्ष रावणलाई पनि जलाउँछन् त्यसरी नै वर्ष-वर्ष राखी पनि बाँध्दछन्। वास्तवमा यसको अर्थ तिमी बुझ्दछौ। बाबा आएर भन्नुहुन्छ— बच्चे, प्रतिज्ञा गर। राखी बाँध्नाले केही पनि हुँदैन। यो त प्रतिज्ञा गरिन्छ— बाबा, हामी अब देखि पवित्र रहनेछौ। त्यसैले ड्रामामा यी उत्सवहरू निश्चित छ। सत्ययुग-त्रेतामा राखी बाँध्नु पर्ने आवश्यकता नै रहँदैन। त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ। यस समय हाम्रो छ चढ्तीकला। फेरि त उत्रिनु पर्छ। हामी फेरि सतोप्रधान देवता बन्नेछौ। ब्राह्मणहरू भन्दछन्— हामी अहिले ईश्वरका सन्तान हौं फेरि देवता बन्नेछौ। बनाउनेवाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। मनुष्यबाट देवता निराकार परमपिता परमात्माले बनाउनुहुन्छ। मनुष्यले बनाउन सक्दैनन्। उनीहरूले मनुष्यको नाम राखिदिए। कृष्णलाई पनि द्वापरमा लिएर गए। तिमी पतितबाट पावन कलियुगको अन्तमा बन्छौ। फेरि सत्ययुग आउनु छ। यदि द्वापरमा आउने हो भने त फेरि कलियुगको नाम नरहनु पर्ने हो। यो गलत कुरा हो। जब गलत हुन्छ तब त बाबा आएर ठीक बनाउनुहुन्छ। अहिले सबै कुरा झुटा छन्। झुठी माया, झुठी काया। बाबा आएर बच्चाहरूलाई सच्चा बनाउनुहुन्छ। सत्ययुग-त्रेतामा कहिले झुटो बोल्दैनथे। यहाँ त पाप गर्दै झुटो बोलिरहन्छन्। पाप आत्माहरूलाई पुण्य आत्मा त बाबाले नै बनाउनुहुन्छ। जसरी दीपावलीमा सारा वर्षको हिसाब-किताब चुक्ता गर्छन् नि। तिमी फेरि आधा कल्पका जो पापका खाता छन् ती भस्म हुन्छन् र पुण्यको खाता तिमी जम्मा गर्दै जान्छौ। यहाँ नै जम्मा गर्नु भन्ने २१ जन्मको लागि फल मिल्छ। बाबालाई याद गर्नाले नै विकर्म विनाश हुन्छ। नयाँ कुनै पाप गर्नु छैन। पुरानो खाता समाप्त गर्नु छ। बाबालाई बताउँछन्— बाबा मबाट यो पाप भयो। ठीक छ, आधा माफ भयो। यस जीवनमा पनि सानो हुँदा पाप भएको छ भने त्यो बताउनाले आधा दण्ड काटिन्छ। बाँकी रहेको आधाको लागि फेरि पनि मेहनत गर्नु पर्छ। यस जन्मको जीवन कहानीबाट विगतको पनि थाहा हुन्छ किनकि संस्कार लिएर आउँछन्। फेरि उनको अवस्थाको बारेमा पनि थाहा भइहाल्छ। यो त सम्झन्छन्— दिन प्रतिदिन तल गिदै आएको हुँ। दुनियाँ तमोप्रधान बन्दै जान्छ। पाप बढ्दै जान्छ। फेरि पतित-पावन बाबा आएर राखी बाँध्नुहुन्छ अर्थात् प्रतिज्ञा गराउनुहुन्छ। तब तिमी पवित्र बन्छौ। परम्परा अर्थात् हरेक ५ हजार वर्षपछि यो सच्चा-सच्चा राखी बाबाबाट बाँध्छन् फेरि त्यसको रीति-रिवाज आधा कल्प चल्यो। त्यसको महत्त्व धेरै छ। सबैभन्दा बढी महत्त्व छ जो राखी बाँध्छन्। उहाँको उत्सव हो मुख्य। उच्च भन्दा उच्च उत्सव हो शिवजयन्ती जसको कसैलाई थाहा छैन, उहाँ कहिले आउनुभयो आएर के गर्नुभयो? इब्राहिम, बुद्ध, क्राइष्ट आदि कहिले आए यो त सबैले जान्दछन्। ती भन्दा अगाडि सत्ययुग-त्रेतामा के थियो त्यसको इतिहास-भूगोल कसैले पनि जान्दैनन्। देवी-देवताहरूको राजधानी कसरी स्थापना भयो कति समय चल्यो— यो कसैले पनि जान्दैनन्। मुखले भन्छन्— सत्ययुगका लक्ष्मी-नारायण सर्व गुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। लक्ष्मी-नारायण त भए महाराजा-महारानी। उनीहरूको बचपन पनि चाहिन्छ। बाल्यकालको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। राधा-कृष्णलाई त द्वापरमा लिएर गएका छन्। यो मनुष्यहरूको आफ्नो कल्पना हो सत्ययुगको आयु पनि लाखौं वर्ष लेख्छन्, यति त हुनु न पर्ने हो। स्वयं पनि भन्छन्— अवश्य क्राइष्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले देवी-देवताहरूको राज्य थियो। फेरि सत्ययुगलाई यति वर्ष किन दिन्छन्? सहज कुरा छ। तर मायाले पत्थरबुद्धि बनाइदिन्छ जो हामी देवी-

देवता थियौं भन्ने कुरा बिलकुल भुलिहाल्छन्। नम्बरवन आत्मा जब नारायण बन्छन् तब उनलाई यो ज्ञान नै हुँदैन। ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले तिमीलाई ज्ञान दिइन्छ— मनुष्यबाट देवता बनाउने। देवता बनिसकेपछि फेरि के सिकाउनु हुन्छ? आवश्यकता नै छैन। त्यसैले राखीको उत्सव पनि तिमीलाई नै थाहा छ। यी सबै उत्सव वर्ष-वर्ष हुन्छन्। कुम्भको मेला, सागर-नदीको मेला पनि धेरै ठूलो लाग्छ। सागर र ब्रह्मपुत्रा नदीको मेला प्रख्यात छ। बाबा सागर हुनुहुन्छ। उहाँबाट पहिले यी ब्रह्मपुत्रा निस्किए फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। सागर र ब्रह्मपुत्राको मेला देख्न सकिन्छ। त्यहाँ हो नदीहरूको मेला, त्यसमा पनि सफा पानी, मैलो पानी देखिन्छ। त्यहाँ पनि हरेक वर्ष मेला लाग्छ। वर्ष-वर्ष गएर पतितबाट पावन बन्न स्नान गर्छन्। अहिले तिमी संगमयुगमा छौ। अवश्य यस समय तिमी ज्ञान सागर सँग आएर मिलेका छौ। यो हो संगमको सुन्दर समय जबकि आत्माहरूको परमपिता परमात्मा सँग मिलन हुन्छ।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— जति पनि पर्व मनाउँछन् ती सबै अहिलेका हुन्। आज हो रक्षाबन्धन। बाबाले थोरै राखी पनि लिएर आउनु भएको छ। अब बाबा सोध्नुहुन्छ— को-कोलाई शिवबाबा सँग राखी बाँध्नु छ, उनले हात उठाऊ। (पहिला दुई-चारले उठाए) फेरि बाबाले भन्नुभयो— शिवबाबा सँग जसलाई राखी बाँधाउनु छ, उनले हात उठाऊ। धेरैले हात उठाए। बापदादाले भन्नुभयो— के तिमी सबै पावन बनेका छैनौ जो राखी बाँध्छौ? फेरि मम्मा सँग बापदादाले सोध्नुभयो अनि मम्माले भन्नुभयो राखी त बाँधिएको छ। हेर, बाबाले बच्चाहरूको परीक्षा लिनुभयो, तर सबै फेल भए। मम्माले ठीक भनिन्। तिमी त पवित्र छौ नै। बाँकी ज्ञानको धारणामा आधारित छ। खजाना त मिल्दै रहन्छ। जबसम्म बाँच्छौ, तबसम्म खजाना जम्मा गर्दै रहनुछ। पवित्र त तिमी छौ तर यादमा रहनाले तिमी वायुमण्डललाई शान्त बनाउँछौ। सारा दुनियाँलाई शान्तिको वर्सा दिइरहेका छौ। पवित्रताको नै प्रतिज्ञा गरिन्छ। बाबालाई याद गर्छौ— शान्ति फैलाउनको लागि। यो पनि तिमीलाई थाहा छ— जति बाबालाई याद गर्छौ, मायाको असर हुँदैन। मायाको तुफान पनि आउँछ नि। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई पढाएर त्रिकालदर्शी बनाइरहनु भएको छ। ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई तिमीलाई थाहा छ। तिमी यो भुल्नु पनि ड्रामामा छ। त्यसैले फेरि मैले आउनु पर्छ— तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउन। शिवजयन्ती मनाउँछन् तर अर्थ सम्झदैनन् बाबाले राखी ल्याउनु भएको थियो किनकि एक बच्चा नयाँ आएका थिए। यो जिम्मेवारी लिनु पर्छ। बाबा हामी राखी बाँध्छौ। हामी पवित्र बनेर किन बेहदको बाबाबाट वर्सा नलिने किनकि यसमा पवित्रता हो फस्ट। बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ— आधा कल्प तिमीले विषय-नालीमा धेरै गोता खायौ। यो हो नै कुम्भीपाक नर्क ६३ जन्म गोता खाएको छ अब प्रतिज्ञा गर— बाबा म पनि पवित्र दुनियाँमा गएर सुखको वर्सा लिनेछु। तर हिम्मत देखिदैन। यो हो ज्ञान मानसरोवर। यसमा ज्ञान स्नान गर्नाले मनुष्य स्वर्गको परी बन्छन्। लक्ष्मी-नारायण आदिका मन्दिर बनाउँछन् तर उनीहरूलाई कहाँ थाहा छ र! उहाँ कहिले आउनु भएको थियो, त्यसैले यो भयो अन्धश्रद्धा।

तिमी बच्चाहरूलाई अब बाबाले आफू समान मास्टर ज्ञानसागर बनाउनु भएको छ। जसरी कानुन पढेर आफू समान बनाउँछन् फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार पास हुन्छन्। यो पनि पढाइ हो। लक्ष्य-उद्देश्य स्पष्ट लेखिएको छ। शिव बाबाको पनि चित्र छ। तर केही पनि बुझ्दैनन्। गायन पनि गर्छन्, पतित-पावन

२०७५ भाद्र ९ शनिबार २५-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन सीताराम। यो हो नै रावण सम्प्रदाय। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो चेहरा हेर— १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी छु? आफूलाई आत्मा निश्चय गरेको छु? मेरो आत्माको पिता को हुनुहुन्छ? उहाँलाई जान्दैनौ भने तिमी नास्तिक भयौ। फेरि नास्तिकले लक्ष्मीलाई कसरी वरण गर्न सक्छौ? तिमीलाई थाहा छ— अवश्य हामी बाँदर सम्प्रदायका थियौ, अब हामी श्रीनारायणलाई वरण गर्न लायक बन्दैछौं। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई माया रावणको राज्यबाट मुक्त गर्न आएको छु। फेरि रावणको पुतला कहिले पनि जलाउनेछैनौ। यो बुझ्ने कुरा हो। जति पुरुषार्थ गछौं त्यति राम्रो वर्सा पाउनेछौ। बाबा बताउन सक्नुहुन्छ— तिमी यस समयको पुरुषार्थ अनुसार के बन्छौ? आजकल मनुष्यको मृत्यु त बडो सस्तो छ। त्यहाँ त समयमा आयु पूरा भएपछि छिट्टै थाहा हुन्छ— मलाई यो चोला छोडेर दोस्रो नयाँ लिनु छ। नयाँ-नयाँ आत्माहरू आउँछन् भने पहिला-पहिला उनीहरूको महिमा हुन्छ फेरि कम हुँदै जान्छ। सतो, रजो, तमोबाट हरेकले पास गर्नु पर्छ। बाबा आएर सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ। यो पनि आश्चर्य छ। यति करोडौं आत्माहरूलाई आफ्नो अविनाशी पार्ट मिलेको छ जुन कहिल्यै विनाश हुन सक्दैन। आत्मा यति सानो बिन्दु छ उसमा सारा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। यसलाई कुदरत (प्रकृतिको अद्भूत लीला) भनिन्छ। नयाँ कसैले यी कुरालाई बुझ्न सक्दैनन्। धेरै गहन कुरा छन्। शिवको रूप त यही देखाउँछन् नि। यदि हामी यिनको रूप बदल्यौ भने भन्छन् यिनको दुनियाँको भन्दा बेग्लै कुरा छ। नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ कुरा अहिले तिमी सुन्छौ। फेरि कल्पपछि पनि तिमी नै आएर सुन्नेछौ त्यसैले पतित-पावन बाबाले प्रतिज्ञा गराउनु भएको थियो, जसले यो प्रतिज्ञा गरे तिनै स्वर्गको मालिक बने। त्यसैले यो पर्व मनाइन्छ। सच्चा-सच्चा ब्राह्मण तिमी हो। सरस्वती ब्राह्मणीको उच्च गायन छ। अच्छा!

मीठ-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पुरानो विकर्मको खाता समाप्त गरेर पुण्यको खाता जम्मा गर्नु छ। यादमा रहेर शान्तिको वायुमण्डल बनाउनु छ।
- २) पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेर पवित्र रहने सच्चा राखी (रक्षा-बन्धन) हरेकले बाँध्नु छ।

वरदानः— एक बाबाको प्यारमा डुबेर सबै कुराबाट सुरक्षित रहने मायापुत्र भव

जो बच्चा एक बाबाको प्यारमा डुब्दछ ऊ सहजै चारैतिरको प्रकम्पन एवं वातावरणबाट पर रहन्छ किनकि प्यारमा डुब्नु अर्थात् बाबासमान शक्तिशाली एवं सबै कुराबाट सुरक्षित रहनु। प्यारमा डुब्नु अर्थात् समाहित भएर रहनु, जो समाहित भएको हुन्छ उही मायापुत्र हुन्छ। सहज पुरुषार्थ यही हो। तर सहज पुरुषार्थका नाममा अल्छी नबन। ढिला-सुस्त पुरुषार्थीको मन भित्रभित्रै खाइरहन्छ र देखावटी रूपमा उसले आफ्नो महिमाको गीत गाउने गर्छ।

स्लोगनः— पूर्वजपनको स्थितिमा स्थित रह्यौ भने माया र प्रकृतिको बन्धनबाट मुक्त हुनेछौ।